

Posudek diplomové práce

Přemysl Vlček: Rozvoj osobnosti formou psychoterapeutického vzdělávání

Posuzovaná diplomová práce sestává z 97 s. textu, rozdělených do 4 textových kapitol (plus úvod a závěr). Autor v práci použil – jak sám uvádí v soupisu bibliografických citací – 41 pramenů (z toho je 5 cizojazyčných – 1 slovenský a 4 seriálové / elektronické v angličtině). Práce v zásadě respektuje formální požadavky a mám k ní v tomto směru jen několik dílčích výhrad či dotazů. Text diplomové práce není zarovnáán do bloku (nezarovnaný pravý okraj) a nadbytečně je uvedeno také číslování s 0 u textových kapitol. Zajímalo by mne rovněž, co vedlo autora k volbě tolika typů písma a zdůrazňování v textu.

Z hlediska obsahu práce je dle mého názoru pozitivní pokus diplomanta o propojení základních andragogických disciplín s psychologií (respektive s typologiemi osobnosti a vybranými psychoterapeutickými směry). Práce má logickou strukturu a je dobrým vstupem do problematiky také pro ostatní zájemce. Co ovšem pozitivní vyznění DP poněkud problematizuje je pro mě neujasněné zaměření textu vzhledem k cílové skupině lektorů (andragogů) a účastníků vzdělávání. To se projevuje zejména ve druhé části posuzovaného textu (3. a 4. kapitola), patrné je to ovšem již z názvu práce, který umožňuje několikery výklad – a proto se ptám: Kdo se rozvíjí psychoterapeutickým vzděláváním – andragog, nebo účastník vzdělávání dospělých, eventuálně klient / pacient, účastníci se psychoterapie? Jednoznačnou odpověď na tuto svoji otázku jsem bohužel v textu nenašla. Tak namátkou: v Resumé práce se dočítáme, že práce rozebírá čtyři komponenty ... vzdělávacího programu rozvoje osobnosti s použitím psychoterapeutických východisek, dále v textu jsou jako příklady uvedeny výcviky vedoucí k seberozvoji / sebepoznávání v kontextu dalšího vzdělávání (např. na s. 7 úvodu se jedná patrně o skupinu zaměstnanců, zatímco v příkladu profylaktické? přípravy uvedeném opakovaně v oddíle 4.1.1.1 od s. 89 o budoucí matky) – z toho by bylo možné vyvodit, že se jedná o práci andragoga, který využívá znalosti a dovednosti psychoterapeutických přístupů v profesním, respektive zájmovém vzdělávání. Jinde ovšem vystupuje andragog jako člen terapeutického týmu při skupinové psychoterapii. Obojí přístup je pochopitelně možný, nicméně zacílení takových programů a role andragoga

v něm se dle mého mínění podstatně liší. To je pak významné také pro volbu didaktických prostředků. Budu ráda, pokud mi diplomant toto mé dilema pomůže vyřešit.

Závěr:

Celkově hodnotím diplomovou práci Přemysla Vlčka spíše pozitivně. Autor v ní prokázal svoji solidní orientaci v tématu, schopnost pracovat s odbornými prameny a aplikovat znalosti z různých disciplín, které studoval na katedře.

Domnívám se, že předložená diplomová práce odpovídá požadavkům kladeným na tento typ prací, a proto ji d o p o r u č u j i k o b h a j o b ě.

V Praze 3. září 2008

PhDr. Michaela Tureckiová, CSc.